

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 82. Franciæ rex datis ad Magistrum literis de hujus caussæ veritate
edoceri cupidus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

§. LXXXII.

Sæc. XVI.

A.C. 1551.

Franciæ Rex datus ad Magistrum literis de hujus causæ veritate edoceri cupidus.

Cum Judex hanc sententiam Omedi minus esse acceptam, brevi animadverteret, eandem immutare decreverat: eoquod vero Villegnanus eundem postea acrius objurgaret, suamque ei inconstantiam, ac animi levitatem exprobrans, illum tanquam omnium, quos terra sustinet, sceleratissimum traduceret, mox præfatus Judex invito etiam Ordinis Magistro sese muneri suo abdicabat, quæsito obtentu, quod sententia semel pronuntiata in eadem causa denuo judicium ferre haud posset. Hanc ob rationem Magister rem ad aliud tempus differre compellebatur, interim hucusque gesta in acta referri jubebat. Cum autem Equitibus Gallis Tripolitanæ urbis jactura imputaretur, ac præprimis Aramontius apud Ottomanos Franciæ Orator accusaretur, quod Vallerio ad hujus civitatis deditionem Auctor exstitisset, hinc Henricus II. Galliarum Rex hujus ignominie famam edoctus, indeque graviter commotus suam gloriam, Nationisque honorem vehementer lædi

Hist. Eccles. Tom. XL.

T existi-

Sæcul. XVI. existimabat, quapropter regii fatelitii
 A. C. 1551. Nobilem nomine Belloium Melitam ab-
 legabat, datisque ad supremum Ordinis Magistrum literis die trigesima Septembris hoc anno graviter de sparsis hisce rumoribus querebatur, eumque rogabat, ut certo, ac perspicue significaret, an Aramontius illius Orator culpæ, ipsi objectæ reus esset, eo sine, ut is, si convinceretur, juxta criminis sui enormitatem, debita pœna plecteretur, sin autem innocens foret, ex ipsius Magistri testimonio illius honor apud exteris Nationes reparari, ac vindicari posset. Hæc Regis epistola haud parum turbabat Magistri animum, unde responso aliquamdiu dilato, literas ad Senatum detulit, iis autem ibidem recitatis sancitum, Regi omnino rescribendum, atque Oratoris integritatem plurimum esse commendandam: Igitur Viro, qui Ordini ab Epistolis erat, datur negotium, ut quantocius hujus tenoris literas conficeret.

Verum Omedis consilia huc minime collimabant; ipse enim tam Oratori, quam Vallerio Equiti exitium parare decreverat, unde pœnitentia ductus, quod Regis epistolam unice ad se solum directam incautius suo reliquisset Senatui, responsum sibi tradi præcepit, causifatus, quod illius tenorem maturius

exa

examinare vellet. Interea vero, quo magis Villegagnoni unacum Franciæ Oratore profecturi discessus urgebat, eo studiosius ad illum fallendum moræ nece-
 tebantur: hujus autem intervalli beneficio usus Magister Judicem ad profectu-
 judicii acta pertrahebat, fide eide-
 dem data, quod sua auctoritate facile
 omnium adversariorum molimina ever-
 surus esset, eumque tueri valeret, unde
 si Vallerius crimen suum diffiteretur,
 ipse eundem quæstioni subjiceret, hac-
 que ratione ab eo extorqueret, ut se
 Tripolin Turcarum potestati unice ex
 Aramontii sollicitatione tradidisse fateretur.
 Hujus itaque confessionis spes Magis-
 trum induxit, ut Regi responsum dare
 differret. Verum Villegagnonus a-
 deo detestandam conjurationem edoctus
 Senatum adiit, verbisque tam vehe-
 mentibus palam Magistro exprobrabat,
 illum cum iniquo Judice in id conspiras-
 se, ut ab innocente criminum, quæ ta-
 men nunquam perpetravit, confessio-
 nem tormentorum vi eliceret, eumque
 postea morti adjudicaret. Hac objur-
 gatione Magister graviter commotus,
 primo rem diffitebatur, sed Ville-
 gagnano acrius instante, rubor toto vul-
 tu emicabat, isque trepiditatis indicio pro-
 reo habebatur: quapropter Senatus
 hanc doli fabricam indignatus ali-

Sæc. XVI.
 A.C. 1551.

Sæcul. XVI. um nominabat judicem, necnon Secre-
 A.C. 1551. torum Ministro negotium dabat, ut
 quantocius responsum verbis jam an-
 tea præscriptis conceptum ad Galliarum
 Regem transmitti curaret.

§. LXXXIII.

*Francisci Oratoris innocentia per re-
 sponsum ad Regem datum a
 Magistro vindicata.*

Thu. l. 7. **H**æc Senatus jussa Ordinis scriba in scio
 p. 224. Magistro, cujus cliens erat, exe-
 Daniel. hist. qui minime audebat: unde ambo juncta
 de France vie opera responsum hoc clam novis artibus
 de Henri II. depravarunt, pluresque voces, quæ
 t. 6. p. 27. ex Senatus jussu omnino inferendæ fuif-
 sent, ad alium sensum detorserunt, adeo,
 ut Villegagnonus, dum ei hæc literæ
 adeo corruptæ tradebantur, palam que-
 reretur, ac Senatus Proceres cuncta
 hæc artificia indignati ipsimet episto-
 lam conficerent: nec magnus Ordinis
 Magister recusare poterat, quo minus
 illam suo quoque firmaret chirographo.
 Data erat illa die decimo septimo No-
 vembris his concepta verbis: „ Ad ea,
 quæ Majestas vestra a nobis flagitat, quo
 ejus desiderio & imperio, quantum in no-
 bis est, satisfiat, respondemus, ac dicimus,
 prima die Augusti Aramontium huc appu-
 lisse